சிவசம்புப்புலவர் சரித்திரம்

M. SATKUNAM, M. A.

சுன்னகம்

கு. முத்துக்குமாரசுவாமிப்பிள்ளை, B. A.

நிகழ்த்திய

வானொலிச் சொற்பொழிவு

(30-9-64)

புலவரகம்

மயிலணி :: சுன்னகம்

உரிமைப் பதிவு] 1965 [விலை சதம் 80

புலவரக வெளியீடு : 13

1830 – 1909 [illegible]
[illegible]
19ம் [illegible] – [illegible]
பக் – 217

முதற் பதிப்பு 1965

திருமகள் அழுத்தகம், சுன்னாகம்

M. Satkunam
Sri Ranga Bavanam

சிவசம்புப்புலவர் சரித்திரம்

(1829 — 1910)

முகவுரை

சிவபூமி என்று திருமூலரால் விதந்தோதப்பெற்ற இவ்வீழ நாட்டில் தோன்றிய எண்ணிறந்த புலவர்க ளுள்ளே பொன்னெழுத்தாற் பொறிக்கப்படத்தக்க பேரும் புகழும் ஒருங்கு படைத்த பெரும் புலவர் சிவசம்புப் புலவராவர். திருச்சிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாக்ஷிசுந்தரம் பிள்ளைக்குப் பின் பல்வகைப் பிரபந்தஞ் செய்யும் பெரு வலியுடைய பெரும் புலவர் அவரே என்று கூறுதல் மிகையாகாது. பிறநாட்டு நாகரிக இருள் சூழ்ந்த அந்தக் காலத்தில், ஓர் இளஞாயிறெனத் தோன்றி இலக்கிய ஒளிவீசிச் செவ்விய மதுரம சேர்ந்த தீந்தமிழில், சொன் னயமும், பொருணயமும், அமைந்த மூவாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பாக்களால் அறுபதுக்குக் குறையாத சிறந்த பிரபந்தங்கள் இயற்றித் தமிழன்னையின் நலிவையும் மெலிவையுந் தீர்த்து வளம்படுத்திய பெருமை அப்புலவ ருக்கே உரியது. நுண்மாண் நுழை புலமிக்க அன்னாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைத் தமிழ்கூறு நல்லுலகம் அறிதல் அவசியமாகும்.

சிவசம்புப் புலவரைப் பற்றி ஒரு சரித்திரந்தானும் இதுவரை வெளிவரவில்லை. அன்னார் சரித்திரத்தை வரன்முறையாகக் கூற வல்லுனரும் அருகிப் போயினர். புலவரியற்றிய நூல்களெல்லாம் அடங்கிய பிரபந்தத் திரட்டும் வெளிவரவில்லை. அவரியற்றிய உரைநூல் களும் அச்சுவாகனம் ஏறவில்லை. அச்சிடப்பட்ட சிலவும்

கிடைக்காது மறைந்துவிட்டன. இந் நிலையில் அவருடைய சரித்திரத்தை முறைப்படுத்திக் கூறுதல் இலகுவான தொன்றன்று.

பிறப்பும் கல்வியும்

சிவசம்புப் புலவர் சீரமரிலங்கைச் சிரமென விளங்கும் யாழ்ப்பாணத்து உடுப்பிட்டி என்னுங் கிராமத்தில் பெரும் பிரபுவாக விளங்கிய அருளம்பல முதலியாருக்கும் கதிராசியம்மையாருக்கும் புத்திரராக 1829ம் ஆண்டு அவதரித்தார். அவர் ஆரம்பக்கல்வி கற்கின்ற காலத்திலேயே சிறந்த ஞாபகசக்தியும் நுண்ணறிவும் பெரிதும் உடையவராகக் காணப்பட்டார். இயற்கையாகக் கல்வி கற்பதிற் பெரு விருப்புடைய அவர் இருபாலை சேனாதிராய முதலியாருடைய மாணாக்கராகிய சரவணமுத்துப் புலவரிடத்தும், அவர் மாணாக்கராகிய சம்பந்தப் புலவரிடத்தும் பத்துவருட காலம் பாரதம், இராமாயணம், கந்தபுராணம், இரகுவம்சம் முதலிய இலக்கியங்களையும், தொல்காப்பியம் முதலிய இலக்கணங்களையும், சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களையும், நியாய சாஸ்திரங்களையும் ஐயந்திரிபறக் கற்றனர். அவர் மாணாக்கராக இருக்கும் காலத்திலேயே பாக்களியற்றும் வன்மையையும் பெற்றிருந்தனர். அவரது பாவன்மையை அறிந்த அவரது ஆசிரியர்கள் அவரிடத்துப் பெருமதிப்பும் அன்பும் காட்டி வந்தனர். அவர் தமது ஆசிரியர்களிடத்துக் கற்ற நூல்களோடமையாது மேலும் மேலும் பல்வகை நூல்களைத் தேடிக் கற்றுத் தமது கல்விவளத்தை மேம்படச் செய்வதிற் கண்ணுங் கருத்துமுடையவராய் இருந்தார்.

ஆறுமுகநாவலர் புலவர் பட்டம் வழங்கியது

சரவணமுத்துப் புலவரிடம் கற்கின்ற காலத்திலேயே புலவரும் நாவலரும் சிறந்த நண்பர்களாயினர். நாவலர்

தம்மிலும் ஏழுவயது குறைந்தவராகிய புலவரது விவேகத்தையும் புலமையையும் நன்கறிந்து தாம் செய்யும் பிரசங்கங்களுக்கு அழைத்துச் சென்றனர். ஒவ்வொரு பிரசங்க முடிவிலும் பிரசங்கத்தின் சாரத்தைச் சிறந்த பாக்களி லமைத்து அவற்றைச் சபையில் வாசிப்பது புலவருக்கு வழக்கமாயிருந்தது. கடுமழை பொழியும் ஒருநாள் புலோலியில் நடந்த கூட்டமொன்றில் நாவலர் செய்த பிரசங்க சாரத்தை உணர்ச்சி ததும்பும் பாக்களிற் பாடினர். அச்சமயம் விடாது பெய்துகொண்டிருந்த மழையைக் குறிப்பிட்ட பாட்டுப்பகுதி வந்ததும் சபையோர் ஆரந்தத்தில் மூழ்கி ஆரவாரித்தனர்.

அப்பாட்டுப் பின்வருமாறு :

அன்பர்கண் ணீர்மழை யும்சிவ ஞர்மெய் யருள்மழையும்
மன்பிர பந்த மழையும் பிரசங்க மாமழையும்
கொன்பூ நீலப் புயலின் மழையும் கொடைமழையும்
இன்பொடு மல்கப் புலோலிமெய் வாழ்வினி லேறியதே.

மிக்க மகிழ்ச்சி எய்தினவராகிய நாவலரும் சபையில் எழுந்து புலவரை நோக்கி " கம்பனுக்குப் பின்னொரு சம்பனல்லவோ " என்று கூறி அவருக்குப் புலவர் என்னும் பட்டத்தை அளித்தனர். அன்று தொடக்கம் அவரை எல்லோரும் புலவரென்று அழைப்பாராயினர்.

புலவர் எட்டிகுடிக்குத் தலயாத்திரையாகப் போன போது எட்டிகுடிப் பிரபந்தம் என்னும் நூலைப் பாடி ஒரு பேரவையில் அரங்கேற்றிய போதும் ஆங்கு அவருக்குப் புலவர்ப்பட்டம் அளிக்கப்பட்டதும் எண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

புலவர் நாவலர்மாட்டுப் பேரன்பு பூண்டவர் என்பதை அவர் நாவலர் பேரிற் பாடிய சரமகவிப் பாட்டு நன்கு புலப்படுத்தும். பாட்டு வருமாறு :

ஆரூர னில்லைப் புகலியர் கோனில்லை அப்பனில்லை
சீரூரு மாணிக்க வாசக னில்லைத் திசையளந்த
பேரூரு மாறு முகநா வலனில்லைப் பின்னிங்கியார்
நீரூரும் வேணியன் மார்க்கத்தைப் போதிக்கு நீர்மையரே.

எல்லா அழகும் குதிகொண்டாடும் இப் பாட்டின் சுவையை மாந்தி மாந்திச் சொக்கிப்போன செந்தமிழ் வள்ளலாகிய ருவ்பகதார் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை புலவருக்கு அனுப்பிய பாராட்டுப் பாட்டுப் பின் வருமாறு:

ஆரூர னில்லையென் காரிகை யாலிவ் வவனிதொழப்
பேரூரு மாறு முகநா வலர்பெரு மான்பெருமை
சீரூரு மாறு தெரித்தாய் சிவசம்புத் தேசிகநிற்
காரூரி நேரின்றன் ரேநின்சொல் வன்மை யறிந்தனனே.

இதுவே புலவரது கவித்துவத்தின் மகிமையை நன்கு விளக்குஞ் சிறந்த சான்றாகும்.

இயற்றிய நூல்கள்

சிவசம்புப் புலவர் இளமைக் காலந் தொட்டுப் பாக்கள் இயற்றும் வன்மையைப் பெற்றிருந்தார். அவர் சுப்பிரமணியப் பெருமானின் வரப்பிரசாதம் பெற்று அல்லும்பகலுங் கவிமாரி பொழிந்த வண்ணமே இருந்தார். பாக்கள் மனத்தின் கண்ணே தோன்றத் தோன்ற அவர் அவற்றை ஏட்டில் எழுதிய வண்ணமாகவே இருப்பார். நால்வகைக் கவிபாடுவதில் அவருக் கிணையாவார் ஒரு வரும் அக்காலத்தில் இல்லை எனலாம். அவர் யமக வந்தாதி, பதிகங்கள், மாலைகள், ஊஞ்சல்கள் முதலிய அளவிறந்த பிரபந்தங்களைப் பாடி; பெருமையடைந்தார். அவைகளுட் சிறந்தன பாஸ்கர சேதுபதி நான்மணிமாலை, பாஸ்கர சேதுபதி கல்லாடசாரக் கவித்துறை, பாண்டித் துரைத் தேவர் நான்மணிமாலை, கந்தவனநாதர் பதிகம், கந்தவனநாதர் கீர்த்தனை, கந்தவனநாதர் நான்மணிமாலை, வல்லிபுரநாதர் பதிகம், செந்தில் யமகவந்தாதி, திருவேரக

யமகவந்தாதி, புலோலி நான்மணிமாலை, மயில்வாகன வம்சவைபவம், பருத்தித்துறைக் கலித்துறை, எட்டிகுடிப் பிரபந்தம் முதலியன.

புலவரியற்றிய கதிர்காம வெண்பா, கண்டிக் கதிரேசன் பதிகம், மறைசை நான்மணிமாலை, திரிகோணமலை வில்லூன்றி நான்மணிமாலை முதலிய பதினைந்துக்கு மேற்பட்ட நூல்கள் இப்போது இருக்குமிடந் தெரியாமல் மறைந்து போயின.

புலவர் ஏறக்குறையப் பதினைந்து நூல்களுக்கு உரை எழுதியுள்ளார். அவற்றுள் மறைசையந்தாதியுரை, யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை, வள்ளியம்மை திருமணப் படலவுரை ஆகிய மூன்று உரைகளுமே அச்சிடப்பெற்றன.

புலவரவர்கள் சங்கநூல்களையும் பிற்றைச் சான்றோர் நூல்களையுந் தெள்ளிதிற் பயின்றவர் என்பது அவரது கவிநூல்களால் நன்கு அறியக்கிடக்கின்றது. அவருடைய கவிகள் எல்லாம் இனிய ஓசையோடு, சொல்வளமும், பொருள்வளமும், யாப்பணி இலக்கணவமைதியும் நன்கமையப் பெற்றுக் கற்பவர் கேட்பவர்களுக்கு இன்பம் பயக்கக் கூடியனவாக மிளிர்கின்றன. அவரியற்றிய நூல்களுட் பெரும்பாலன சமய சம்பந்தமானவை. அவர் கப்பிரமணியப் பெருமானில் ஈடுபாடுள்ளவர் என்பது அவருடைய நூல்களால் அறியக்கிடக்கின்றது.

புலவரவர்களுடைய உரைநூல்கள் அவருடைய இலக்கண விலக்கிய அறிவையும், சைவசித்தாந்த ஆராய்ச்சித் திறனையும் நன்கு புலப்படுத்துகின்றன.

பழைய நூலுரைகளைத் தேடிப் படிப்பாரும் தாரதம்மியம் நோக்கி மதிப்பாரும் அருகிய இக்காலத்தில் புலவருடைய நூல்களுட் பல மறைந்து போனது ஆச்சரியமன்று.

பரிசு பெறல்

ஈழநாட்டுப் புலவர்களுள்ளே, இந்தியா சென்று ஆங்குள்ள தமிழரசர்களதும், பிரபுக்களதும், சன்மானத்தையும், பரிசுகளையும், வரிசைகளையும் குறைவறப் பெற்றுப் பெருஞ் சிறப்படைந்தவர் சிவசம்புப்புலவர் ஒருவரே. அடையா நெடுங்கதவும் அஞ்சலென்ற சொல்லு முடைய பெருங்கொடை வள்ளலும், கவிவாணர் இதய கமலத்தை மலர்விக்கும் மாட்சி பெரிதுடைய இராமநாதபுர சமஸ்தான பூபதியுமாகிய பாஸ்கரசேதுபதி மகாராசாமீது கல்லாட சாரக் கலித்துறை, இரட்டைமணிமாலை, தனிச் செய்யுட்கள் ஆதிய இயற்றி உத்தரகோச மங்கை என்னுந் திவ்விய தலத்தில் அரங்கேற்றி அவர்தம் நன்மதிப்புக்கும், அன்புக்கும், ஆதரவிற்கும் உரியவராகிப் பல பரிசுகளையும், வரிசைகளையும் பெற்றார். மேலும் அவர் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத் தாபகரும், அக்கிராசனாதிபதியும், பாலவனத்தம் ஜமீந்தாரும், செந்தமிழ்ப் பரிபாலகருமாகிய பொ. பாண்டித்துரைத் தேவர்மீதும் நான்மணிமாலை ஒன்றைப் பாடி அவருடைய சன்மானத்தையும் பரிசுகளையும் பெற்றனர்.

மாணாக்கர்

புலவரிடத்து முறையே கற்றுப் பண்டிதரும் புலவருமாகிப் பேரும் புகழும் படைத்த மாணவரும் பலராவர். அவர்களுள் முக்கியமானவர்கள் வல்வை இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர் ச. வயித்தியலிங்கபிள்ளை, புலோலி வ. குமாரசுவாமிப்புலவர், புலோலி ம. தில்லைநாத நாவலர், புலோலி வ. கணபதிப்பிள்ளை, அச்சுவேலி வேல்மயில் வாகனஞ் செட்டியார், பருத்தித்துறை ம. முத்துக்குமாரசுவாமிக் குருக்கள், சுன்னாகம் பூ. முருகேசபண்டிதர், ஆவரங்கால் க. நமச்சிவாயம்பிள்ளை, அல்வாய் ஆறுமுக நொத்தாரிசு ஆவர். மாணாக்கருள் வ. குமாரசுவாமிப்

புலவரிடம் மிக்க அன்பு பூண்டவரென்றும், தாமியற்றும் நூல்களை அவரது பார்வைக்கு அனுப்பும் வழக்குடையவர் என்றுங் கூறுவர். சுன்னாகம் முருகேச பண்டிதர் பல பிரபந்தங்கள் பாடிப் பெருமையடைந்ததை உன்னிப் புலவர் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தனர். இதனை 1886–ம் ஆண்டுக்குச் சமமான பார்த்திப வருடம் ஆடிமாதம் 8–ம் தேதி அவர் சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவருக்கு எழுதிய கடிதத்தினால் அறியலாம்.

கடிதம்

பார்த்திப, ஆடி, அ.

சுப்பிரமண்யாய நம :

எனதன்புள்ள பௌத்திரராகிய ஸ்ரீமத் குமார சுவாமிப் பிள்ளை அவர்களுக்கு.

"சுப்பிரமண்யசுவாமி திருவருளால் சர்வாபீஷ்ட சித்தியும் தீர்க்காயுளும் எய்துக.

"யான் இற்றைவரையும் சுப்பிரமண்ய சுவாமி திருவருளால் சுகமே இருக்கிறேன். நான் வேதாரணியம், எட்டிகுடி முதலிய இடங்களுக்குப் போய் வந்தபின், தங்களைக் கண்ணுரக் கண்டிலன். தம்பி முருகேசபிள்ளை பாடிய நீதிநூறு சேர்ந்தது. என் காரியம் முற்றும் தங்களுக்குத் தெரியும். எல்லாக் கல்வியும் சோதித்துப் பெருஞ் சபைமுன் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலராற் பட்டம் பெற்றது; முருகேச பண்டிதர் முதலியோருக்கு ஆசிரியர் என்பது, இத் தேசத்திலும், இந்தியாவிலும், தலங்களுக்கும், பிரபுக்களுக்கும் பாடிப் பல வரிசை பெற்றது முதலாகப் பலவுந் தாமறிந்ததே..... ...

அ. சிவசம்புப் புலவர்

இக்கடிதம் குமாரசுவாமிப் புலவருக்கும் சிவசம்புப் புலவருக்கும் இடையிலிருந்த அன்பின் பிணிப்பை நன்கு விளக்குகின்றது. தமது மாணாக்கராகிய முருகேச பண்டிதரின் மாணாக்கர் குமாரசுவாமிப் புலவர் ஆகையால் அவரைப் பௌத்திரர் என்று விளித்தனரென்க.

இழந்த பார்வையைத் திரும்பப்பெற்றது

பாட்டுப் பாடுவதும் மாணவருக்குப் பாடஞ் சொல்வதுமே தொழிலாகக் கொண்ட புலவர், மாணாக்கர் கொடுக்கும் பணத்தையும், நூல்கள் இயற்றுவதால் வரும் வருவாயையும் பெற்றுத் தமது வாழ்க்கையை இன்புற நடாத்திவருங் காலத்தில் தமது கட்பார்வையை இழந்து பலவித துன்பங்களையும் அநுபவிப்பாராயினர். இவ்வாறு எதிர்பாராத துன்பம் ஏற்பட்டதும் கந்தவனக்கடவைச் சுப்பிரமணியப் பெருமானே கதியென்று மனவுறுதி கொண்டு ஆங்குச்சென்று அப்பெருமான்மீது ஒரு நான்மணிமாலையையும், சில கீர்த்தனங்களையும் இயற்றி அவர் கிருபையினாலே கட்பார்வையைத் திரும்பவும் பெற்றனர். இச்சம்பவத்தைக் குறித்துக் கந்தவன நாதர் கீர்த்தனையிற் பின்வருமாறு பாடியுள்ளார்.

'கண்ணொளியைத் தந்தாய் மறப்பேனே
அந்தக் கண்ணொளியை வாங்காதே—வாங்கினற்பழி
சகமட்டும் நீங்காதே.'

போலிக் கவிஞன்

ஒருநாள் புலவர் தமது மாணாக்கர்களுக்குப் பாடஞ் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது அயலூர் வாசியாகிய பணவாஞ்சையுள்ள ஒரு போலிக்கவிஞன் வந்து தாம் யாரோ ஒரு பிரபுவின்மீது பாடிய பாட்டைத் திருத்தித் தருமாறு வேண்டினன். புலவர் பாக்களைப் பார்த்ததும் அளவிலாக் கோபங்கொண்டனர். அவருடைய கோபம் பின்வரும் பாட்டாக உருவெடுத்தது:

வெண்பா

முன்னே ஒருகவிக்கு முந்நூறு நானூறு
பொன்னே கொடுப்பர் புலவருக்கு—இந்நாளில்
வாசிக்க மாட்டாத வம்பரதி கப்பட்டுக்
காசுக்கைஞ் ஞூறு கவி.

பாக்களைக் கொண்டுவந்த போலிக் கவிஞன் வெட்கமும், துக்கமும் மிக்குத் தலை குனிந்தவண்ணம் ஒன்றும் பேசாது வெளியேறினன்.

தோற்றமும் குணமும்

சிவசம்புப்புலவர் ஆறடிக்கு மேற்பட்ட உயரமும் உரோமமடர்ந்த பொதுநிறமுடைய உடலமைப்பும் உடையவர். அரையில் வெள்ளை வேட்டி சால்வையும், தலையில் மிண்டுத் தலைப்பாகையும், தோளில் அங்கவஸ்திரமும் முறையாக அணிந்து, காதிற் குண்டலமும், நெற்றியிற் சந்தனப்பொட்டும், விபூதிக்குறிகளும் விளங்க, நிமிர்ந்த நோக்குடனும், கெம்பீரமான நடையுடனும் சபைகளிற் காட்சியளிக்கும்போது சபையோர் அவரை 'ஆனைக் குட்டிப் புலவர்' என்று வேடிக்கையாக அழைப்பது வழக்கம்.

புலவர் நல்ல சுவையுள்ள உணவுவகைகளிற் பெரு விருப்புடையர். நல்ல உணவு உண்பதற்காகப் பெருஞ் செலவு செய்யும் வழக்குடையர். புலவருடைய விருப்பத்திற்கியைய அவர் மனைவியாராகிய சிறீதேவியார் உணவுகளைப் பாகஞ் செய்துகொடுத்து அவரைத் திருப்தியடையச் செய்தனர். பாடஞ் சொல்லும்போது மாணவர்கள் கேள்விகேட்டால் புலவர் கோபங்கொள்ளுவர் என்று கூறுவர். வருவாய்க்கு மேற்பட்ட செலவு செய்யும் வழக்குடைய புலவருக்கு எப்போதும் பணக்கஷ்டம் இருந்தது.

முடிவு

இத்தனை சிறப்புகள் வாய்ந்த புலவரவர்கள் நோய் வாய்ப்பட்டு 1910-ம் ஆண்டுக்குச் சமமான சாதாரண வருடம் புரட்டாதி மாதம் 13-ம் திகதி வியாழக்கிழமை நண்பகல் (29-9-10) இவ்வுலக வாழ்வை விட்டு இறைவன் திருவடிநீழலை எய்தினர்.

புலவர் இறந்ததைக் குறித்து அவர் மாணாக்கராகிய அல்வாய் ஆறுமுக நொத்தாரிசு கூறிய பாக்கள் பின்வருவன :

கவிகாள மேகம் கவிச்சக் கரவர்த்தி கம்பனென்று
அவியா விளக்கனை யான்புக ழேந்தி யமைந்தொருங்கு
புவிமீது வந்த தெனுஞ்சிவ சம்புப் புலவனைக்கை
குவியாப் புலவ ரெவர்கவி பாடுங் குறிப்பறிந்தே.

செந்தமி ழாழி கரைகண்டு சைவத் திறம்பரவிக்
கந்த சுவாமி திருத்தொண்டு பூண்டு கவிமழையே
சிந்துநந் தேசிக ரூருடுப் பிட்டிச் சிவசம்புவை
எந்தப் பிறப்பினிற் கண்ணுரக் காண்ப திசைமிகவே.

இந்நூலாசிரியர் இயற்றிய

காசியாத்ரைப்படை

மதிப்புரைகள்

வாஞ்ஞலி: "1957இல் காசியாத்திரை செய்துவந்த இந் நூலாசிரியர் தாம் கண்ட காட்சிகளையும், தரிசித்த தலங்களையும், பெற்ற அனுபவங்களையும் திரட்டி ஆற்றுப்படை நூலாக இயற்றியிருக்கின்றார்கள். இக் நூலகத்தே தொன்மைக்கால வரலாறும் பிறவும் பின்னிப் பிணிக்கப்பட்டிருக்கும் வனப்பு இக் காலப் பிறநூல்களுட் காணப்படாததொன்று என லாம்".

தினகரன் (13-3-63): "இலக்கிய நயம்மிக்க இந்நூலின் நடை ஆற்றொழுக்குப்போலத் தங்குதடையின்றிச் செல் கிறது."

வீரகேசரி (21-6-63): "இந்நூல் தங்குதடையின்றி எளிய பாணியில் எழுதப்பட்டுள்ளது. தமிழ் மணம் கமழும் அதைப் போற்றப்படவேண்டிய பொக்கிஷம் என்று கூறுவாம்."

செந்தமிழ் (14-7-63): "இக் காசியாற்றுப்படை இனிய அகவல் நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அகவல் நடை இனிமை பயப்பதோடு எளிமையாயு மிருக்கிறது."

ஞானசம்பந்தம்: "நூலில் பாட்டு நயம் சிறந்து விளங்குகிறது. எளிய நடை; நல்ல சொல்லாட்சி; தமிழ்ப் புலவர் நெறிவந்த இவ்வாசிரியர் பாடிய ஆற்றுப்படையில் புதுமை நலம் தவழ்கிறது."

வைதிகதர்மவர்த்தினி: எளிய நடையில் தாம் பாடிவந்த மற் றச் சேத்திரங்கள் பற்றியும் அழகாகப் பாடியிருக் கிறார்.

திருமதி மா. மங்களம்மாள், ஆசிரியை, 'தமிழ் மகள்': காசியாற்றுப் படையிலுள்ள தெய்வக்காட்சிகள் எம்மையும் ஆங்கு இழுத்துச் செல்கிறன.

Swamy Sivananda Yoga Vedanta Forest Academy Rishikesh: "தாங்களியற்றிய காசியாற்றுப்படை எளிய நடையிலும், படிக்கும்போது சுலபமாக விளங்கக்கூடிய நிலையிலும், தமிழின் மேனிலையைச் சுவைக்கக்கூடிய வகையிலும் நன்கு அமைந்துள்ளது."

பண்டித வித்துவான் திரு. இ. திருநாவுக்கரசு, இணுவில்:
'தமிழி லுயர்காசி யாற்றுப் படையை
இமிழிசை ஓங்க இசைத்தனன்'

பண்டிதர் திரு. R. பஞ்சநதம்பிள்ளை, திரிசிராப்பள்ளி: "காசியாத்திரை மட்டுமல்லாமல் பல தலயாத்திரையாகவும், இலக்கிய யாத்திரையாகவும் அது அமைந்துள்ளது."

உயர்திரு க. குருமூர்த்திசிவாசாரியர், வட்டுக்கோட்டை: "தணிகையாற்றுப்படை முதலிய பழைய பிரபந்தங்களைப் போல இக்காலத்தும் இயற்றவல்லவர்கள் உளர் என்பதை அது நிரூபிக்கிறது."

வித்துவான் நெல்லூர் திரு. S. சிவசுப்பிரமணியன், M. A.: "இன்றைய நடையில் இனிமையாக அமைந்துள்ளது."

கோவை திரு. T. R. சுந்தரம்பிள்ளை, B. A., B. L., : "நூல் மிக எளிய நடையில் மிகவுஞ் சுவையோடிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன்."

புலவர் திரு. சி. இ. சதாசிவம்பிள்ளை, புங்குடுதீவு:

புயலணி மேனியன் போதன் புரந்தரன் போற்றுமந்த
எயிலணி காசிப் பதிசெல்லு வோர்த மிடர்களையப்
பயிலணி செந்தமிழ்ப் பாவினி லாற்றுப் படையுரைத்தான்
மயிலணி முத்துக் குமார சுவாமி வரோதயனே.

ᴜᴅ-7
ᴜᴅ-5.

புலவரக வெளியீட்டு நூல்கள்

—o—

கு. முத்துக்குமாரசுவாமிப்பிள்ளை பதிப்பித்தன		ரூ. ச.
1. தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரம்	...	5-00
2. முருகேசபண்டிதர் பிரபந்தத் திரட்டு		1-50
3. முத்துக்குமாரகவிராயர் பிரபந்தத் திரட்டு		1-00
4. தோத்திரமஞ்சரி	...	1-25
5. முருகன் திருப்புகழ்மாலை	...	1-00
6. மாவைப்பதிகம் மாவையிரட்டைமணிமாலை		-10
7. ஐயனார் ஊஞ்சல்	...	-10

கு. முத்துக்குமாரசுவாமிப்பிள்ளை இயற்றியன		
8. காசியாற்றுப்படை	...	-35
9. மயிலணி முருகவேள் மும்மணிக்கோவை		-25
10. சந்திரசேகரப்பிள்ளையார் இரட்டைமணிமாலை		-15
11. கந்தையபிள்ளை நினைவுப் பாமாலை		-10
12. சிவசம்புப்புலவர் சரித்திரம்	...	-30

குமாரசுவாமிப்புலவர் இயற்றிய நூல்கள்		
1. சிசுபால சரிதம்	...	1-00
2. இரகுவமிச சரிதாமிர்தம்	...	-75
3. இதோபதேசம்	...	-60
4. மேகதூதக்காரிகை	...	-60
5. இராமோதந்தம்	...	-60
6. சாணக்கிய நீதிவெண்பா	...	-30
7. ஞானக்கும்மி யேசுமதபரிகாரம்	...	-25
8. கலிசைச்சிலேடைவெண்பா அரும்பதவுரை		-25
9. மறைசையந்தாதி (அரும்பதவுரை)		-25
10. கண்ணகி கதை	...	-12

கிடைக்குமிடம்:

'புலவரகம்'

மயிலணி : சுன்னகம் P. O. (இலங்கை)

திருமகள் அழுத்தகம், சுன்னகம்—ஆ857-1165